

Udstaaelse i Enkeltcelle at betragte som en Eenhed. Længere end $3\frac{1}{2}$ Aar maa i Reglen Ingen hensættes i Cellefængsel, og bliver saaledes den Deel af den samlede Straffetid, der overskrider 6 Aar, at udstaae uden Forkortelse ved Arbejde paa Fællesarbejdsstue. Dog kan Bestyrelsen for Strafanstalten med Justitsministeriets Billigelse, naar den Paagjældende ønsker Saadant, og det ved Læge-Erklæring oplyses, at Hensyn til hans Helbred ikke derfor er til Hinder, tillade, at han ogsaa udstaaer den tilbageværende Deel af Straffen i Enkeltcelle med Straffetidens Forkortelse til det Halve.

§ 16.

Naar en Udænding, der ikke de 5 sidste Aar har havt stadigt Ophold i den danske Stat, har gjort sig skyldig til Strafarbejde, bliver han tillige at dømmes til efter udstaaet Straffetid at bringes ud af Riget. Det Samme skal efter Omstændighederne, og navnlig efter Beskaffenheden af den begaaede Forbrydelse, kunne finde Sted, naar den Paagjældende findes at have gjort sig skyldig til Straf af Fængsel paa Vand og Brød, og han tidligere, i eller udenfor Kongeriget, er straffet for Forbrydelser.

Udændinge, som efter at være ifølge Dom udviste af Riget uden Tilladelse igjen begive sig ind i Landet, straffes med Fængsel eller med Forbedringshuusarbejde indtil 1 Aar, hvorefter de igjen blive at udvise af Riget.

Ved Udviisningen bliver den Paagjældende til Retsprotocollen at advare om Virkningerne af hans ulovlige Tilbagevenden.

§ 17.

Som Fængselsstraffe anvendes:

- simpelt Fængsel,
- Fængsel paa sædvanlig Fængeløst,
- Fængsel paa Vand og Brød,
- Statsfængsel.

Al Fængselsstraf udstaaes i offentligt Fængsel overeensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet.

§ 18.

Simpelt Fængsel tilkjendes ikke i kortere Tid end 2 Dage og ikke i længere Tid end 2 Aar (jfr. dog § 63). Den Fængslede er i dette

Tilfælde ikke indskrænket til sædvanlig Fængeløst.

§ 19.

Fængsel paa sædvanlig Fængeløst tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 6 Maanedere. Den Fængslede er i dette Tilfælde indskrænket til den Kost, han overeensstemmende med Forskrifterne om Arrestvæsenet erholder.

§ 20.

Fængsel paa Vand og Brød tilkjendes ikke under 2 Dage og ikke over 30 Dage. Den Fængslede maa ikke nyde Andet end Vand og Brød og dertil Salt. Brugen af Røgtobak tilstedes ikke.

§ 21.

Personer under 18 Aar maae ei henbømmes i Fængsel paa Vand og Brød, men straffes istedet derfor, forsaavidt de ere under 15 Aar, med simpelt Fængsel, ikke over 60 Dage, eller med Niis, og, forsaavidt de ere imellem 15 og 18 Aar, enten med Fængsel paa sædvanlig Fængeløst i dobbelt saa lang Tid eller med Nottinglag.

§ 22.

Er Noget dømt til Fængsel paa Vand og Brød i 5 Dage eller kortere Tid, bør Straffen fuldbyrdes uden Afbrydelse, men hvor Straffetiden er 2 eller flere Gange 5 Dage, gives der 2 Dages Mellemfrist efter den femte og den tiende, 3 Dages Mellemfrist efter den femtende og den tyvende og 4 Dages Mellemfrist efter den femogtyvende Dag. Er Straffetiden 6 Dage, bør Straffen efter de 3 Dages Forløb afbrydes 1 Dag, men hvor den er 7, 8 eller 12 Dage, faaer den Skyldige, efter i 4 Dage at have udstaaet samme, den femte Dag fri.

Mellemfristerne kunne dog efter den Domsældtes Ønske, og naar Lægen finder, at hans Sundhed ikke derved udsættes for Fare, forkortes, eller, hvor Straffetiden ei er over 8 Dage, aldeles bortfalde; saa kunne de og, naar Straffetiden er 3 eller flere Gange 5 Dage, efter den Domsældtes Begjæring, hvis Lægen finder, at dertil er Grund, forlænges indtil 5 Dage.

I de Dage, hvori Straffen afbrydes, holdes den Paagjældende i Varetægtsfængsel, med-